

Wille Rajala moottorikelkkailli ensimmäisen kerran kuusivuotiaana, jolloin ajokkina oli yksi sen ajan tunnetuimmista kelkoista, oranssi Ockelbo. Teini-ikäisestä lähtien hän laskee kilpaa lumilaudalla vuosikaudet ympäri maailmaa, mutta tämän vuosituhannen puolella mies on viihtynyt yhä kasvavassa määrin moottorikelkan ohjaimissa.

Wille Rajala on uusi tuttavuus MK-lehden avustajakaartissa. Miehen ensimmäinen juttu viime kevään kakkosnumerossa käsitteli Brett Rasmussenia ja edellisessä MK-lehdessä oli Rajalan raportti Hay Days -tapahtumasta. Mutta kuka oikein on Wille Rajala?

Ensimmäisen lumilautansa 45-vuotias Wille Rajala kertoo rakentaneensa vuonna 1982.

- Kun navetan katolta pääsin laskemaan lumen pinnalla muutaman sekunnin, tunne oli todella mukaansa tempaava, Rajala muistelee.

Oikealla lumilaudalla Rajala ryhtyi laskemaan vuonna 1984, joten hän kuuluu alan pioneereihin Suomessa. Laji vei nuorukaisen mukanaan kertaakista pariksimyymeneksi vuodeksi. Vuonna 1985 hän osallistui SM-kilpailuihin ja vuotta myöhemmin ensimmäisiin EM-kilpailuihinsa. Tuoloin lautailu oli pääasiassa samanlaista ratalaskua kuin kahdella suksella kilpailtavat alppilajit.

Rajala kiersi maailmancupin lautailukisoja Keski-Euroopan lisäksi myös Pohjois-Amerikassa ja Japanissa vuoteen 1999 asti, jolloin hänen poikansa syntyi. Vuosien mittaan hän alkoi laskea yhä enemmän rinteiden ulkopuolella.

- Haluan tuntea kurvien g-voimat jalkojeni alla uudelleen ja uudelleen. En ole koskaan ollut innostunut lumessa tarpomisesta, joten sekä moottorikelkka, lumikissa että helikopteri tulivat tutuiksi pääsemisessä lumisten vuorten huipuille Pohjoismaissa ja Amerikassa.

Iän myötä Rajala kertoo tulleensa aina vain valikoivammaksi kelin suhteen. Lumen pitää olla sopivaa, näkyvyyden hyvä, muiden jättämiä jälkiä ei mielellään saa olla näkyvissä, rinteiden on oltava riittävän pitkiä ja jyrkkiä. Lopulta laskeminen alkoi muuttua haastavaksi, ainakin niin että Rajalan vaatimukset olisivat täyttyneet.

TEKSTI: MARKKU LIITIÄ
KUVAT: WILLE RAJALAN ARKISTO

LUMIKENTTIEN SURFFAARI

HÄN

Nimi: Wille Rajala
Ikä: 45 vuotta
Perhe: Vaimo Saija ja yksi lapsi
Asuinpaikka: Rovaniemi
Kelkka: Ski-Doo Summit X 850
Ajotyyl: Lumella surffaus
Mieliruoka: Kotona tehty
Musiikki: Auton radiosta
Parhaat ajopaikat: Riksgränsen Ruotsissa, West Yellowstone Yhdysvalloissa
Netissä: riderasmussenstyle.com/europe
Instagramissa: @masterofturns

Brett Rasmussen ja oppipoika Wille.

West Yellowstonen runsaslumiset talvet ja jylhät maastot takaavat hienot ajokokemukset!

Oma kelkka on aina rapakon takana valmiina odottamassa.

Kaikki omat kelkat on nimetty. Kuvan hiilikuidulla ja titaanilla modattu on First Lady!

Brett Rasmussen teki yhteistyötä Öhlinsin kanssa ja myös Willen viimetalvisessa kelkassa oli ruotsalaiset iskarit. Nyt Brett kehittää Foxeja ja niissä hän käyttää samanlaisia progressiivisia tuplajousia kuin kuvassa. Brett itse kutsuu niitä regressiivisiksi. Nimityksestä viis, sillä idea on kuitenkin se että lyhyt ja löysä pikkujousi myötä alussa herkästi ja helpottaa esimerkiksi viistorinteillä kallistelua.

Summit XP avasi uuden maailman

Tämän vuosituhannen alkuvuosina moottorikelkkailu alkoi kiehtoa Wille Rajalaa entistä enemmän – ja nimenomaan reittien ulkopuolella tapahtuva ajo.

- Tuunasin ensimmäiset ultrakevyet kelkkani hiilikuitua apuna käyttäen Ski-Doo Freestyle 550:n pohjalta. Sen minkä niissä tehossa hävisi, sen voitti keveydessä.

- Summit XP:n tulon myötä aukesi uusi maailma, kun kelkalla rupesi yhtäkkiä pääsemään paikkoihin, joihin ei aiemmin tullut mieleenkään suunnata suksien kärkiä.

Nyt Rajala alkoi todella nauttia surffauksesta lumella, mutta entistä enemmän moottorin avustuksella. Hän huomasi pystyvänsä tekemään rakastamiaan kurveja paitsi alarinteeseen, myös matkalla ylöspäin ja jopa rinteessä poikkisuuntaan.

- Toistomäärät kelkalla nousivat aivan eri lukemiin kuin edes kiivaimpina helikopterihihdon päivinä, mies hehkuttaa.

Kelkalla myös pääsi paikkoihin, joissa muut eivät olleet käyneet, ainakaan uuden lumen satamisen jälkeen. Kelkalla oli lisäksi helppoa ja nopeaa siirtyä uusille alueille.

Mikä parasta, kelkkailun ja lumilautailun pystyi yhdistämään.

- Kuljetin lautta mukana reissuillani ja laskin nyt "sledskitä". Ajoin kelkalla ylös vuoren rinteitä, hyppäsin kyydistä pois ja otin laudan kainaloon. Sitten annoin kaasua kelkalle, niin että se ampaisi yksinään kohti alarintettä. Pääsin ihan alkuvuosien

fiiliksiin, varsinkin kun markkinoille tulivat ensimmäiset siteettömät lumilaudat. Siitä huolimatta tykkäsin lopulta eniten vain ajaa kelkalla, Rajala kuvailee.

Valmistajat toki kehittävät moottorikelkkojaan kaiken aikaa, mutta se ei riitä Rajalalle. Hän on jo vuosien ajan keventänyt kelkkojaan käyttämällä hiilikuidusta ja titaanisita valmistettuja osia ja riisumalla laitteista pois kaiken epäolennaisen.

- Esimerkiksi Summit XM -mallista painoa on pudonnut parhaimmillaan lähes 30 kiloa. Silloin vaihdetaan aika pitkälle kaikki muu paitsi runko ja moottori.

Kuten keventämishankkeissa yleensä, myös kelkkapuolella viimeiset kilot tuppaaavat maksamaan aika lailla.

Wille Rajala kertoo, että kelkkojen tuunaus omaan ajotyyliin sopiviksi: mahdollisimman kevyiksi, herkästi ja välittömästi reagoiviksi, on hänelle suorastaan intohimo.

- Koska tämän alan kulttuuri on vielä aika nuorta Suomessa, moni ei ymmärrä, miksi hitossa revin uuden kelkan palasiksi ja vaihdan nipun osia siihen, kun kaupasta haettuakin näyttää jo sellaisenaan tosi hyvältä!

Sielunveli Yhdysvalloista

Taannoin Rajala löysi Yhdysvalloista sielunveljen, jolle kelkkojen rakentelu ja syvän lumen kelkkailu ovat yhtä rakkaita harrastuksia kuin Rovaniemellä asuvalle Rajalalle. Bret Rasmussenilla on takanaan pitkä ura moottorikelkkailun parissa kilpailijana,

tallipäällikkönä, kauppiana ja tuotekehittäjänä.

Nykyään Rasmussenilla on syvän lumen ajoon erikoistunut ajokoulu Ride Rasmussen Style, joka alkuun toimi Idahossa ja sen lähiosavaltioissa. Vuoden 2016 alussa Rasmussen laajensi bisnestään vanhalle manteele. Euroopan toimintojen johtajaksi tuli kukapa muu kuin Wille Rajala. Ensimmäinen ajoleiri järjestettiin viime huhtikuussa Ruotsin Riksgränsenin maisemissa.

- Rasmussen on kuin sveitsiläinen kelloseppä, tarkka ja huolellinen kaikessa mitä tekee. On mahtavaa tuunata kahdestaan laitteita ja hieroa säädöt kuntoon seuraavaksi aamuksi. Sitten voi keskittyä vain ajamiseen, kun kelkka reagoi kuin ajatus.

Miesten ystävyys sai alkunsa muutama vuosi sitten, kun Rajala luki Rasmussenin kehittämästä "degressiivisestä" etujousituksesta. Rajalan kaverit naureskelivat keksinnölle, mutta Rajala soitti jenkkeihin ja keskusteltuaan Rasmussenin kanssa tilasi iskarisetin. Se osoittautui hyvin toimivaksi. Asiakkuus kehittyi pikkujoulu yhteistyöksi, jonka tuloksena syntyi Ride Rasmussen Style Europe.

- Syvän lumen kelkkailun suosio myös Pohjoismaissa kasvanut viime vuosina rajusti. On paljon uusia kelkkailijoita, jotka eivät ole perillä turvallisuusasioista eivätkä siitä, mihin kaikkeen talvella kaukana asutuksesta liikkua täytyy varautua. Me teemme varsinaisen ajokoulutuksen ja

syvän lumen käännöstekniikoiden lisäksi työtä turvallisen kelkkailun puolesta ja annamme tapakasvatusta. Näin saamme toivottavasti tasoitettua onnettomuuspiikkiä, jonka povaamme olevan tulossa, Rajala perustelee.

Wille Rajalalla on takanaan pitkä ura yrittäjänä ja palkattuna johtajana. Hän muun muassa toimi Rovaniemellä sijaitsevan Santaparkin johdossa vuodesta 2003 vuoden 2008 lopulle. Rajala sai katkaistua jouluelämysmaan tappiokierteen pistämällä homman radikaalisti uusiksi ja panostamalla vahvasti imagomarkkinoitiin.

Nyt Rajala haluaa 25 vuoden yrittäjyyden jälkeen tehdä entistä enemmän sellaista työtä, josta todella nauttii ja jossa saa olla ulkona, erityisesti lumella ja vuorilla.

- Työni Bret Rasmussenin kanssa on paraatipaikka monella tapaa. Saan oppia yhdeltä maailman parhaalta kuskilta ja pääsen tekemään asioita mistä eniten tykkään, kurvailemaan koskemattomilla hangilla sekä toteuttamaan myyntiä, markkinointia ja brändäystä. Tulemme keskenämme todella hyvin juttuun ja yhteiset reissut ovat mutkattomia, rauhallisia ja aina jotain uutta tarjoavia.

Ride Rasmussen Style Europe järjestää tänä talvena kaksi ajoleiriä Ruotsissa, yhden Suomessa ja yhden Norjassa. Suomen-leiriä on Rajalan mukaan kaavailtu pidettäväksi käsivarren suunnalla. Leirit ovat 1-3 päivän mittaisia ja niiden päivämäärät selviävät myöhemmin.

Ei pelkkiä rajoituksia

Wille Rajalaa huolestuttaa kelkkailun nykytila Suomessa. Kelkkojen myyntiluvuissa ei ole hurraamista ja lajin pariin pitäisi saada uusia harrastajia.

- Yhteiskunta ottaa kyllä mielellään vastaan veroeurot ja katsoo hyvällä työllistämistä, mutta samaan aikaan se haluaa rajoittaa kelkkailua lainsäädännön ja verotuksen kautta. Erityisesti nuorten houkuttelu kelkkailun harrastajiksi muuttuu yhä haastavammaksi, jos uusien kelkkojen hinnat vain nousevat, verotusta kiristetään ja ajomahdollisuuksia rajoitetaan.

Rajalan mielestä yhteiskunta voisi tarjota harrastajille vapaakelkkailun alueita, joilla saisi luvan hankittuaan ajaa reittien ulkopuolella. Suomen kokoisessa maassa se hänen mukaansa varmasti onnistuisi sopusoinnussa luonnonsuojelun ja poronhoidon kanssa.

- Ennen kaikkea yhteiskunnan pitäisi laittaa kuntoon kelkkareitit, rahoittaa niiden merkkaukset ja lanaukset, sillä kelkkaajat maksavat yhtä lailla muiden polttoainetta käyttävien kanssa veroa jokaisesta litrasta. Tämä ei kuitenkaan ole koskaan näkyneet reittien kunnossapidossa, Rajala lataa.

- Minusta moottorikelkka on pohjoiselle alueelle uniikki kulkupeli. Se on yhtä aikaa työkalu ja huvittelulaite, joka sopii myös pelastustoimen käyttöön ja bisneksen tekoon. Toivon, että vielä 20 vuoden kuluttuakin voidaan ajaa telamaton päällä, vaikka sitten vedyn voimalla. ●